

Ketouvim (hagiographies) - Ecclésiaste

Chapter 9

- 9,1 כי את-כל-זה נתתי אל-לבי, ולבור את-כל-זה, אשר הצדיקים והחכמים לעבדיהם, ביד האלהים; גם-אהבה גם-שנאה, אין יודע האדם--הכל, לפניהם.
- 9,2 הכל באשר לכל, מקרה אחד לצדיק ולרשע לטוב ולטהור ולטמא, ולזבח, ולאשר איגו זבח: כטוב, כחטא--הנשבע, באשר שבועה ירא.
- 9,3 זה רע, בכל אשר-נעשה תחת השמש--כי-מקרה אחד, לכל; וגם לב בני-האדם מלא-רע, והוללות בלבבם, בחייהם, ואחריו, אל-המתים.
- 9,4 כי-מי אשר יבחר (יחבר), אל כל-החיים יש בטחון: כי-לכלב חי הוא טוב, מן-האריה המת.
- 9,5 כי החיים יודעים, שימתו; והמתים אינם יודעים מאומה, ואין-עוד להם שכר--כי נשכח, זכרם.
- 9,6 גם אהבתם גם-שנאתם גם-קנאתם, כבר אבדה; וחלק אין-להם עוד לעולם, בכל אשר-נעשה תחת השמש.
- 9,7 לך אכל בשמחה לחמך, ושתה לב-טוב יינך: כי כבר, רצה האלהים את-מעשיך.
- 9,8 בכל-עת, יהיו בגדיך לבנים; ושמן, על-ראשך אל-יחסר.
- 9,9 ראה חיים עם-אשה אשר-אהבת, כל-ימי הבלך, אשר נתן-לך תחת השמש, כל ימי הבלך: כי הוא חלקך, בחיים, ובעמלך, אשר-אתה עמל תחת השמש.
- 9,10 כל אשר תמצא ידך, לעשות בכתך--עשה: כי אין מעשה וחשבון, ודעת וחקמה, בשאול, אשר אתה הלך שמה. {ס}
- 9,11 שבת וראה תחת השמש, כי לא לקלים המרוץ ולא לגבורים המלחמה, וגם לא לחכמים להם וגם לא לגבנים עשר, וגם לא לידעים, חן: כי-עת-ופגע, יקרה את-כלם.
- 9,12 כי גם לא-יודע האדם את-עתו, כדגים שגאסזים במצודה רעה, וכצפרים, האחזות בפח; כהם, יוקשים בני האדם, לעת רעה, כשתפול עליהם פתאם.
- 9,13 גם-זה ראיתי חכמה, תחת השמש; וגדולה היא, אלי.
- 9,14 עיר קטנה, ואנשים בה מעט; ויבא-אליה מלך גדול, וסבב אותה, ויבנה עליה, מצודים גדלים.
- 9,15 ומצא בה, איש מסכן חכם, ומלט-הוא את-העיר, בחכמתו; ואדם לא זכר, את-האיש המסכן ההוא.
- 9,16 ואמרתי אני, טובה חכמה מגבורה; וסכמת המסכן בזויה, וידבריו אינם נשמעים.
- 9,17 דברי חכמים, בנחת נשמעים--מזעקת מושל, בצסילים.
- 9,18 טובה חכמה, מזלי קרב; וחוטא אחד, יאבד טובה הרבה.